Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

eos qui nō ḡnt ; Quid
dicam uō ? Laudo uos ;
in hoc nō laudo. Ego enim
accepi a dño quod et tra
didi uō ; qm dns ihs in
q̄ nocte tradebat̄ accepit
panē ; et grās agens fregit
et dixit. Accipite et man
ducate. hoc est corp meum
qd̄ p uō tradet̄ ; hoc facite
in mea cōmemoratione.
Similr et calicem postq̄ ce
nauit dicens. Hic calix
nouū testamētū in meo
sangne ; hoc facite quoti
enscūq̄ sumitis in mea
cōmanoratione. Quotiens
cunq̄ ē manducabitis
panē hunc et calicē bibetis ;
mortem dñi annūciabi
tis donec ueniat. Itaq̄
quicūq̄ manducauit pa
nem hūc et bibit calicem
dñi indigne : reus erit co
poris et sanguinis domi.
Probet autē seipm ho ; et sic
de pane illo edat et de calice
bibat. Qui ē manducat
et bibit indigne : iudicium
sibi manducat et bibit,
nō diiudicās corpus dñi.
Ideo inter uos multi infirmi
et imbecilles ; et dormiunt
multi. Q̄ si nosmetipos di
iudicaremus ; nō utq̄ iudi
caremur. Dñi iudicamur autē a
dño corripimur ; ut nō cum
hoc mundo damnemur. GR.
Cristus factus est p nō obediens
usq̄ ad mortē mortē autē crucis.
℣. Propter qd̄ et deus exaltauit illū
et dedit illi nomen qd̄ est super
omne nomen. Fm iohannem.
Ante diem festū pa
sche sciens ihs quia
uenit hora eius ut trans
eat ex hoc mundo ad patrem ;
cū dilexisset suos q̄ erant
in mundo, in finē dilexit eos.
Et cena facta cū diabolus
iam misisset in cor ē ut
tradet̄ eū iudas symonis
scariothis sciens q̄a oia
dedit ei pr̄ in manus, et q̄a
a dō exiuit et ad deū uadit ;
surgit a cena et pōit ue
stimēta sua, et cū accepisset
linteū ptinxit se. Deinde